

Framtid för Amerika och den 18 juli 2020 – nummer sju

Bågskyttarna

Jeff Pippenger

2023-09-25

Vi behandlade ”utsagan om Synedalens dal” i Jesaja tjugotvå i en nyligen publicerad artikel. Där identifierade vi ”Synedalens dal” som en geografisk symbol för åtskillnaden mellan laodiceerna och filadelfierna i ”de yttersta dagarna”. Det som band de dåraktiga laodiceiska jungfrurna i knippen för förintelsens eldar var ”bågskyttarna”. Bågskyttarna i den bibliska profetian representerar islam.

Och Gud sade till Abraham: Låt det inte vara tungt i dina ögon för pojkens skull och för din slavinnas skull. I allt vad Sara säger till dig, hör hennes röst; ty i Isak skall säd uppkallas efter dig. Men också slavinnans son skall jag göra till ett folk, eftersom också han är din säd. Och Abraham steg upp tidigt på morgonen och tog bröd och en lägel vatten och gav det åt Hagar; han lade det på hennes axel och gav henne barnet och sände bort henne. Och hon gick sin väg och irrade omkring i Beershebas öken. När vattnet i lägeln var slut, lade hon barnet under en av buskarna. Sedan gick hon bort och satte sig mitt emot honom ett gott stycke därifrån, på ungefär ett bågskotts avstånd; ty hon sade: Låt mig inte se barnet dö. Och hon satte sig mitt emot honom och höjde sin röst och grät. Då hörde Gud pojkens röst, och Guds ängel ropade till Hagar från himlen och sade till henne: Vad fattas dig, Hagar? Frukta inte, ty Gud har hört pojkens röst där han är. Stå upp, lyft upp pojken och håll honom fast med din hand, ty jag skall göra honom till ett stort folk. Och Gud öppnade hennes ögon, och hon fick se en brunn med vatten; och hon gick dit och fyllde lägeln med vatten och gav pojken att dricka. Och Gud var med pojken; och han växte upp och bodde i öknen och blev en bågskytt. 1 Moseboken 21:12–21.

Ismael, Hagars son, skulle bli stamfader till islams nation, och han framställdes som ”en bågskytt”. Det första omnämnandet av Ismael identifierar hans roll i den bibliska profetian.

Och Herrens ängel sade till henne: Se, du är havande och skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ismael; ty Herren har hört ditt lidande. Och han skall vara som en vildåsna bland människor; hans hand skall vara mot var man, och var mans hand mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder. 1 Moseboken 16:11, 12.

Islams nation skall ”vara mot var man”, och ”var mans hand” skall vara ”mot honom”. Ordet som översätts med ”vild” är den vilda arabiska åsnan; redan från början, då Ismael framträder som en profetisk symbol, förknippas han därför med ”hästsläktet”, och han skall föra samman varje nation i världen mot sin nation.

Milleriterna identifierade att de tre veropen i Uppenbarelseboken nio representerar Islams profetiska historia, och därigenom framställde de visuellt Islam som en häst på båda Habackuks två

heliga tavlor. Dessa planscher var ”ledda av Herrens hand” och var förutsagda i Habackuk kapitel två. Att förkasta sanningen att Islam representeras av de tre veropen i Uppenbarelseboken kapitel åtta och vers tretton är att förkasta profetians Ande och Habackuk. Det är ett förkastande av både Bibeln och profetians Ande.

Och jag såg, och hörde en ängel flyga fram genom himlens mitt och säga med hög röst: Ve, ve, ve över jordens inbyggare för de återstående basunstämmornas skull från de tre änglar som ännu skall blåsa! Uppenbarelseboken 8:13.

Att förkasta sanningen är att vara på väg mot förintelsens eldar, och adventismen inledde sitt fortskridande förkastande av sanningen år 1863. Islam är den fråga som för samman alla världens nationer under det tredje ve. Denna enhet åskådliggjordes den 11 september 2001, vilken, såsom det första vägmärket för de sju åskorna, också måste representera det sista vägmärket för de sju åskorna. Det sista vägmärket för de sju åskorna i ”de sista dagarna” är söndagslagen; därefter kommer det tredje ve snabbt. Den makt som väcker nationernas vrede är islam, och i de sista dagarna väckte islam nationernas vrede den 11 september 2001, men de hölls samtidigt ”tillbaka”. Vid den tiden började det sena regnet att falla som ett förberedande stänk före det fulla utgjutandet som äger rum när bruden gör sig redo.

”Vid den tiden, medan frälsningsverket går mot sitt slut, skall nöd komma över jorden, och folken skall vredgas, men hållas tillbaka så att de inte hindrar den tredje ängelns verk. Vid den tiden skall ’det senare regnet’, eller vederkvickelsen från Herrens ansikte, komma för att ge kraft åt den tredje ängelns höga rop och bereda de heliga att bestå under den tid då de sju sista plågorna skall utgjutas.” Early Writings, 85.

Den 11 september 2001 började domen över de levande, nationerna vredgades genom Islams angrepp mot Förenta staterna och det sena regnet började falla. Domen börjar med Guds hus, och domen över Guds hus avslutas vid söndagslagskrisen; därefter börjar domen över Guds andra hjord. Mycket är inbegripet i denna högst betydelsefulla sanning, men dessa sanningar är väl dokumenterade i serien Habackuks tavlor. Det var viktigt att framställa dessa ting i artikeln här innan vi återvänder till berättelsen i Uppenbarelseboken elva.

Och i samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll, och i jordbävningen dödades sju tusen människor; och de övriga greps av fruktan och gav ära åt himlens Gud. Det andra ve är förbi; och se, det tredje veet kommer snart. Uppenbarelseboken 11:13, 14.

Den ”stora jordbävning” som markerade omstörtandet av nationen Frankrike i den franska revolutionen representerar omstörtandet av Förenta staterna vid söndagslagen. Nationellt avfall skall följas av nationell undergång, och när Förenta staterna går under kommer hela jorden att skakas i sina grundvalar, därav symbolen ”jordbävningen”. Vid den tidpunkten ”kommer det tredje ve snabbt”. Islam identifieras på de två heliga tavlorna som det första och det andra ve i Uppenbarelseboken nio, och om det första ve är islam och det andra ve är islam, då måste det tredje ve vara islam, ty på två vittnens utsaga blir en sak fastställd. Förenta staterna kommer åter att drabbas av islam vid söndagslagen.

Med avseende på Hesekiels dal med ben säger syster White följande.

”Änglar håller tillbaka de fyra vindarna, framställda såsom en rasande häst som söker slita sig lös och störta fram över hela jordens yta, med förödelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova på själva gränsen till den eviga världen? Skall vi vara slöa och kalla och döda? O, att vi måtte få i våra församlingar Guds Ande och andedräkt inblåst i hans folk, så att de måtte stå upp på sina fötter och leva. Vi behöver inse att vägen är smal och porten trång. Men när vi går in genom den trånga porten, är dess vidd utan gräns.” Manuscript Releases, volym 20, 217.

Budskapet om de ”fyra vindarna” som reser de två profeterna i Uppenbarelseboken elva är budskapet om den vredgade hästen i Bibelns profetia, såsom det framställs genom hela det bibliska vittnesbördet, men också såsom det visuellt framställs på Habackuks två heliga tavlor. Det budskap som reser Elia och Mose upp på deras fötter är budskapet om det tredje ve som kommer hastigt efter att de har rests upp på sina fötter, ty när söndagslagen kommer och islam slår till igen upphöjs Mose och Elia som baneret för folken.

Islams tredje ve är också den sjunde basunen. Begynnelsen av den sjunde basunens ljudande var den 22 oktober 1844, då domen började.

Men i den sjunde ängelns rösts dagar, när han börjar blåsa i basunen, skall Guds hemlighet fullbordas, såsom han har förkunnat för sina tjänare profeterna. Uppenbarelseboken 10:7.

”Dagarna då den sjunde ängelns röst ljuder” är rannsakningsdomens dagar, som började den 22 oktober 1844. Då tog domen över de döda sin början. När det tredje ve kommer hastigt, markeras åter den sjunde basunens ljudande. Detta ljudande är inte början på rannsakningsdomen, utan slutet på domen över Guds hus och början på domen över Guds andra hjord.

Och den sjunde ängeln blåste i sin basun; och starka röster hördes i himlen, som sade: Världens riken har blivit vår Herres och hans Smordes riken, och han skall regera i evigheters evighet. Och de tjugofyra äldste, som satt inför Gud på sina troner, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud och sade: Vi tackar dig, Herre Gud, den Allsmäktige, du som är och som var och som kommer, därför att du har tagit i besittning din stora makt och har trätt till regeringen. Uppenbarelseboken 11:15–17.

Guds ”hemlighet” är Kristus i oss, härlighetens hopp, som fullbordas under den tidsperiod då Mose och Elia träder fram och uppväcks genom ett budskap från Guds ord som identifierar islam. Om budskapet tas emot, binder det en själ för den himmelska ladan, men för dem som förkastar budskapet är det budskapet från islams bågskytter som binder dem i knippen för att brännas i förintelsens eldar. Den sjunde basunens budskap beseglar de etthundrafyrtiofyra tusen innan de lyfts upp som ett baner för att föra in Guds andra hjord. De två uppväckta profeterna måste först beseglas innan världen kan varnas.

”Den helige Andes verk är att överbevisa världen om synd, om rättfärdighet och om dom. Världen kan endast varnas genom att se dem som tror sanningen helgade genom sanningen, handlande efter höga och heliga principer och i hög och upphöjd mening visa skiljelinjen

mellan dem som håller Guds bud och dem som trampar dem under sina fötter. Andens helgelse utmärker skillnaden mellan dem som har Guds sigill och dem som håller en falsk vilodag. När prövningen kommer, skall det klart visas vad vilddjurets märke är. Det är söndagsfirandet. De som, efter att ha hört sanningen, fortsätter att betrakta denna dag som helig, bär syndens människas kännetecken, hon som tänkte förändra tider och lagar. Bible Training School, 1 december 1903.

När de etthundrafyrtiofyra tusen upphöjs som ett banér för folken, skall folken vredgas. Den makt som väcker folkens vrede i Bibelns profetia är islam. Islam skall slå till mot Förenta staterna igen vid söndagslagen.

Och folken blev vredgade, och din vrede har kommit, och tiden för de döda, att de skall dömas, och att du skall ge lön åt dina tjänare profeterna och åt de heliga och åt dem som fruktar ditt namn, små och stora, och fördärva dem som fördärvar jorden. Och Guds tempel i himlen öppnades, och i hans tempel sågs hans förbunds ark; och det kom blixtar och dån och tordön och en jordbävning och stort hagel. Uppenbarelsboken 11:18, 19.

Efter denna serie av profetiska händelser framställer Johannes den församling som skall vara banéret.

Och ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna, klädd i solen, med månen under sina fötter och på sitt huvud en krona av tolv stjärnor. Och hon var havande och ropade i födslovånda och plågades för att föda. Uppenbarelsboken 12:1.

Här är den församling som blev slagen till döds, nedtrampad, uppväckt, och därefter upptagen till himlen, medan Guds baner lyser med solens härlighet. De står på månen, som representerar skuggan av de tolv stjärnorna i deras krona. Skuggan är det forntida Israels tolv stammar, vilka förebildade och återspeglade de tolv lärjungarna, som är de tolv stjärnorna i hennes krona. Det forntida Israels begynnelse förebildar i framställningen det forntida Israels slut.

Kvinnan står i begrepp att föda ett barn, vilket identifierar Kristi födelse vid det forntida Israels slut, men som nu representerar de hedningars födelse som kommer ut ur Babylon och förenar sig med de etthundrafyrtiofyra tusen. Så snart Elia och Mose upphöjs som baneret, föder hon fram Guds andra hjord, som kommer att svara på baneret.

”Världen kan endast varnas” genom att se de etthundrafyrtiofyra tusen upphöjda såsom ett baner under den kris som börjar vid söndagslagen i Förenta staterna. De som kommer ut ur Babylon och ställer sig tillsammans med de etthundrafyrtiofyra tusen framställs såsom den stora skaran. Dessa två grupper, som återfinns i Uppenbarelsboken sju, framställs genom Mose och Elia på Förklaringsberget, och Guds triumferande församling, som uppväcks och upphöjs såsom ett baner, förenas med Guds andra hjord, som då ännu befinner sig i Babylon, under denna sista kristid.

Hören Herrens ord, ni som bävar för hans ord: Era bröder som hatade er, som försköt er för mitt namns skull, sade: ”Må Herren bli förhärliagd.” Men han skall visa sig till er glädje, och de skall komma på skam. En dånande röst från staden, en röst från templet, Herrens röst som vedergäller sina fiender. Innan hon kände födslovåndan födde hon; innan smärtan kom över

henne blev hon förlöst med ett gossebarn. Vem har hört något sådant? Vem har sett sådana ting? Skall ett land födas på en enda dag? Eller skall ett folk bli till på en gång? Ty så snart Sion kände födslovåndan födde hon sina barn. Skulle jag föra fram till födelsen och inte låta föda fram? säger Herren. Skulle jag låta föda fram och sedan tillsluta moderlivet? säger din Gud. Gläd er med Jerusalem och fröjda er med henne, alla ni som älskar henne. Jubla med henne i glädje, alla ni som sörjer över henne. Så att ni får dia och mättas av hennes trösts bröst, så att ni får dricka djupt och njuta av hennes härlighets fullhet. Ty så säger Herren: Se, jag skall låta frid komma över henne som en ström och hednafolkens härlighet som en svällande bäck. Då skall ni dia, ni skall bäras på hennes höft och hållas gungande i hennes knä. Såsom en moder tröstar sitt barn, så skall jag trösta er; och i Jerusalem skall ni finna tröst. När ni ser detta skall ert hjärta glädja sig, och era ben skall grönska som späda örter. Herrens hand skall bli känd bland hans tjänare, men hans vrede mot hans fiender. Jesaja 66:5–14.

De som föds när de stiger upp till himlen är de som har blivit utstötta av sina bröder som hatade dem. Deras bröder som hatade dem och glädde sig över deras död är de som säger att de är judar men inte är det. De är de som tillhör Satans synagoga och som profetiskt skall tillbe vid den baners fot som består av "Israels fördrivna".

Och han skall resa ett baner för folken och samla Israels fördrivna och föra samman Juda förskingrade från jordens fyra hörn. Jesaja 11:12.

"Ni menar att de som tillber inför de heligas fötter (Uppenbarelseboken 3:9) till sist skall bli frälsta. Här måste jag vara av annan mening än ni; ty Gud visade mig att denna grupp var bekännande adventister, som hade avfallit och 'på nytt korsfäst Guds Son för sig själva och utsatt honom för öppen skam.' Och i 'frestelsens stund', som ännu skall komma, för att uppenbara vars och ens sanna karaktär, skall de få veta att de är för evigt förlorade, och överväldigade av själksval skall de böja sig vid de heligas fötter." Word to the Little Flock, 12.

Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna.